

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2014. évi január hó 7. és március 4. napján tartott nyilvános fellebbezési tárgyalások alapján meghozta a következő

ítéletet:

A fegyveresen elkövetett rablás büntette és más bűncselekmények miatt I.r. vádlott és társa ellen indított büntető ügyben a Szolnoki Törvényszék 2013. évi május hó 30. napján kihirdetett 7.B.173/2011/106. számú ítéletét megváltoztatja a következők szerint:

II. r. vádlott rongálás büntetteként értékelt cselekményét rongálás vétségének (2012. évi C. törvény 371. § (1), (2) bekezdés a/ pont) minősíti.

A társtettesként elkövetett rablás büntettének törvényhelye 2012. évi C. törvény 365. § (1) és (3) bekezdés a/ pont,

a társtettesként elkövetett személyi szabadság megsértése büntetté 2012. évi C. törvény 194. § (1) (2) bekezdés b/, e/ pontok.

E vádlott feltételes szabadságra bocsátása lehetőségének legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének kitöltését követő nap.

A NAV Illetékfőosztálya külön felhívására fizetendő, s a kártérítés után járó illeték I. r. vádlottnál 10 000 (tízezer) forint, II. r. vádlottnál 1 000 (ezer) forint.

A vagyonelkobzás összege személyenként 242 723 (kettőszáznegyvenkettőezer-hétszázhuszonhárom) forint.

Az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségéből II. r. vádlottat 49 000 (negyvenkilencezer) forint terheli, míg egyetemlegesen a vádlottakat 605 351 (hatszázöttezer-háromszázötvenegy) forint.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlottak által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt is beszámítja a szabadságvesztés tartamába.

A fellebbezési eljárásban 64 854 (hatvannégyezer-nyolcszázötvennégy) forint bűnügyi költség merült fel, amelyet a vádlottak egyenlő arányban kötelesek megfizetni.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen I. r. vádlott felmentésért, védője a tényállás téves megállapítása miatt szintén felmentésért, míg II. r. vádlott védője enyhítésért jelentettek be fellebbezést. II. r. vádlott jogorvoslati nyilatkozatot nem tett. Az ügyész az ítéletet tudomásul vette, a ...Fellebbviteli Főügyészség annak helybenhagyását indítványozta.

A másodfokú tárgyaláson I. r. vádlott védője elsődlegesen az ítélet megalapozatlanság okából történő hatályon kívül helyezését, másodlagosan az elkövetéskori törvény alkalmazásával a kiszabott büntetés lényeges enyhítését, míg II. r. vádlott védője elsődlegesen védence személyi szabadság megsértése büntettének vádja alóli felmentését, ennek hiányában kísérletként való minősítését, és a büntetésének az elbíráláskori törvény alapján történő enyhítését, másodsorban az ítélet hatályon kívül helyezését kérték.

Az ítélet tábla a törvényszék ítéletének a teljes körű felülbírálatára a Be. 361. §-ában írt nyilvános ülést tűzött. A 2012. november 12. napján megtartott nyilvános ülésen I. r. vádlott védője által előterjesztett bizonyítási indítványnak a tényállás teljes körű tisztázása végett helyt adott arra is figyelemmel, hogy T1 tanú törvényszék általi kihallgatására az ítélet 39. oldal 4. bekezdésében foglaltak ellenére nem került sor.

Az ítélet tábla tárgyalásra tért át, s a 2014. január 7. napján megtartott tárgyaláson kihallgatta T2, T3, T4, és T1 tanúkat, továbbá meghallgatta Dr. Csete Klára igazságügyi szerológus szakértőt is. T2 és élettársa, T5 egybehangzóan vallották, hogy 2009. november 21-én 23 óra 30 perc körüli időpontban ... településről ...-ig T2 vezette az I. r. vádlott által használt BMW típusú személygépkocsit, s körülbelül éjfél körül a ... nevű szórakozóhelyen váltak el egymástól. T4 és T1 egyöntetűen adták elő, hogy a mintavételt konkrétan melyikük végezte, arra nem emlékeznek, de a felületet - jelen esetben kormánykereket - kivétel nélkül teljes egészében lekenik, a „teljes felület törlésének gyakorlatát követik”, s egy tárgy esetén nem több, hanem egyetlen pálcát használnak, így egy törlet készült a kormánykerékről is. Dr. Csete Klára igazságügyi szerológus szakértő T4 és T1 tanúk vallomását hallván kijelentette, „Egy svaab applikátort kaptam, most kiderült, hogy körbemaszatoltak eggyel egy kormánykereket.”. A mintavétel problematikus volta miatt - „Ha valamit elkezdenek törölni az egyik végétől a másik végéig, útközben szétkenem az egészet.” - kizárni nem lehet, hogy más is megfogta a kormánykereket, de utolsóként mindenképp I. r. vádlott.

Az ítélet tábla ezen bizonyítékokat egybevetve a tényállást - a későbbiekben részletezettek szerint - kiegészítette T2, és T3 által előadottakkal. Megjegyzi azonban, hogy a felvett bizonyításból csupán az következik, hogy más is vezethette az autót, - mint ahogy azt az ítélet tábla T2 vonatkozásában meg is állapította - azonban a törvényszék által elfogadott egyéb bizonyítékok fényében az nem, hogy azt II. vádlott is vezette volna.

Az ítélet tábla a Be. 352. § (1) bekezdés a/ pontja alkalmazásával a felvett bizonyítás, valamint az iratok tartalma alapján a törvényszék által megállapított tényállást kiegészíti, illetve helyesbíti a következők szerint:

- I. r. vádlott 2013. november 28-án házasságot kötött T6-tal, aki táncos, havi jövedelme nem ismert, vagyona 3 budapesti lakás.

- I. r. vádlottat az ítéletben feltüntetettekén túl a ... Városi Bíróság 2002-ben társtettesként elkövetett lopás büntette miatt próbára bocsátotta, továbbá a ... Városi Bíróság 2002. október 24-én jogerősen egységes intézkedésbe foglalta a ... Városi Bíróság ... számú ítéletével társtettesként nagyobb értékre, üzletszerűen, dolog elleni erőszakkal elkövetett lopás büntette és más bűncselekmények miatt elrendelt 2 év javítóintézeti nevelést, továbbá a ... Városi Bíróság ... számú ítéletével 2 rb. társtettesként elkövetett rablás büntette, és 2 rb. lopás vétsége miatti 3 év javítóintézeti nevelést, az egységes intézkedést 3 év javítóintézeti nevelésben megállapítva.
- I. r. vádlott a ... Városi Bíróság ... számú ítéletével kiszabott szabadságvesztéséből feltételes kedvezményrel 2004. augusztus 23. napján szabadult.
- A ... Városi Bíróság ... napján kelt ... számú ítéletében elkövetési idő 2005. augusztus 16. napja is, s ezen ítélet megszüntette az előbb megjelölt feltételes szabadságot, s kimondta, hogy I. r. vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.
- A ... Városi Bíróság ... napján kelt ... számú ítéletét a ... Bíróság ... számú határozata emelte jogerőre.
- Ezen három elítélés vonatkozásában az ítélet tábla az ezekkel kapcsolatosan a törvényszék által feltüntetett végrehajtási adatokat mellőzi.
- A ... Városi Bíróság ... számú, ... napján jogerős végzésével megállapította, hogy I. rendű vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.
- II. r. vádlottat a ... Városi Bíróság ... számú ítélete társtettesként elkövetett lopás vétségének kísérlete, lopás vétsége, társtettesként elkövetett lopás büntette, 5 rb. jármű önkényes elvételének büntette, 1 rb. társtettesként elkövetett jármű önkényes elvételének büntette, társtettesként elkövetett lopás büntettségének kísérlete, társtettesként elkövetett lopás vétsége, jármű önkényes elvételének büntette és garázdaság vétsége miatt mondta ki bűnösnek, s elkövetési idő a 2005. augusztus 2. napja mellett még augusztus 11., 22., 29., szeptember 2., 5., 16., 17. és 2006. április 2. napjai is.
- A ... Városi Bíróság ... számú ítéletével a 2007. február 10., 11., 12. és 13. napjain megvalósított 13 rb. társtettesként elkövetett jármű önkényes elvételének büntetést - melyből 1 rb. kísérlet - 2 rb. társtettesként elkövetett lopás büntetést, és társtettesként elkövetett rongálás büntetést bírálta el.
- A ... Városi Bíróság ... számú ítéletnél az elkövetési idő 2006. szeptember első felében 3 egymást követő, de meg nem határozható nap.
- Az ezen ítéletekkel elrendelt javító-nevelő intézkedéseket foglalta egységes intézkedésbe a ... Városi Bíróság ... számú ítélete, mellyel megállapított 3 év javítóintézeti nevelésből 2009. január 7-én ideiglenesen elbocsátották, az ideiglenes elbocsátás 2010. január 6. napján vált véglegessé, ezért e vádlott jelen tényállásbeli cselekményét a javítóintézeti nevelésből való ideiglenes elbocsátás tartama alatt követte el.
- A ... Városi Bíróság ... számú határozatnál a végrehajtási adatokat az ítélet tábla mellőzi.
- 2009. november 21-én 23 óra körüli időpontban T2 és élettársa T3 ... településen lévő szórakozóhelyen találkoztak I. r. vádlottal, akit megkértek, hogy vigye őket haza ...-ra. I. r. vádlott 23 óra 30 perc körüli időpontban a BMW vezetését

átengedte T2-nek, aki azt ...településtől ...-ig vezette, ahová körülbelül éjfél körül érkeztek meg.

- A vádlottak pontosan meg nem határozható időpontban parkoltak le a benzinkút mögötti útkereszteződésnél, a benzinkút üzlethelyiségébe - T7 törvényszék által elfogadott, és T8 által is megerősített vallomása szerint - 4 óra 25 perckor léptek be (ítélet 8. oldal 3. bekezdés, illetve nyomozati iratok 525. és 501. oldali).
- Az ítélet 8. oldal 5. és 9. oldal 1. bekezdésében megjelölt „lőfegyver látszatát keltő tárgy” egy gázriasztó pisztoly volt (ítélet 36. oldal 2. bekezdés, illetve 37. oldal 1. bekezdés).
- A kassza mellett elhelyezett pult fiókjából I. r. vádlott 237 393 forintot vett ki, mely magába foglalta a 30 000 forint váltópénzt is (nyomozati iratok 483. oldal).
- A vádlottak a Kft-nek a készpénz elvétele révén 485 446 forint kárt okoztak. E sértettnek az ... Biztosító 2010. február 25. napján 566 377 forint kárt megtérített (tárgyalási anyag 57. sorszámú irat), melybe benne foglaltatik a biztonsági kamera megrongálására kifizetett - helyesen - 80 932 forint is.
- A vádlottak összesen 525 446 forint készpénzt szereztek meg.

Az így helyesbített, illetve kiegészített tényállás már mindenben megalapozott, mentes a Be. 351. §-ának (2) bekezdésében felsorolt hiányosságoktól, ezért az ítélet tábla a törvényszék ítéletét ezen helyesbített, illetve kiegészített tényállás alapján bírálta felül a Be. 352. § (2) bekezdésének megfelelően.

Eleget tett a törvényszék az ügyfelderítési kötelezettségének azzal, hogy feltárta az ügy eldöntése szempontjából releváns bizonyítékokat. Az ítélet táblának T5 tanú nem mellőzhető kihallgatásán túl csupán a törvényszék ítéletének meghozatalát követően felmerült új tények leellenőrzése miatt vált szükségessé bizonyítás elrendelése.

A törvényszék rendkívül részletes, mindenre kiterjedő és meggyőző indokát adta annak, hogy I. r. vádlott védekezését miért vetette el, s hogy a tényállását miért II. r. vádlott - egyéb bizonyítékokkal is megerősített - nyomozati beismerő vallomásaira alapította (ítélet 17. oldal 5. bekezdés, 27. oldal utolsó, és 29. oldal 1. bekezdései). A törvényszék indokaival az ítélet tábla egyetért, s azt csupán annyiban szükséges pontosítani, hogy az ítélet 12. oldal 1. sorában a ... út helyesen ... út; II. r. vádlott a 2010. április 2., július 2., október 12. és október 25. napjain történt kihallgatásai során is hangoztatta megbánását; az ítélet 34. oldal alulról 2. bekezdésében a ... utca 4. szám helyesen ... u. 14. szám; az ítélet 36. oldal 2. bekezdését akként, hogy „gázriasztó pisztoly lőszer ugyanolyan volt, mint T6 lakásáról lefoglalt lőszerek, valamint a fegyvertanúsítványban megjelölt típusú fegyverből származik”; az ítélet 38. oldal 7. bekezdését, illetve utolsó bekezdésében helyesen: a szakértő „a szájnylást törölte le ... abban két férfinak a DNS-e van, az aki nem egyezik I. rendű vádlottal, annak található meg a sapka felső részében a hajszála” (másodfokú tárgyalás 11. sorszámú jegyzőkönyv 17. oldal 2. bekezdés). S végül T5 tanúként az elsőfokú eljárásban nem került kihallgatásra (ítélet 39. oldal 4. bekezdés) csak az ítélet táblán.

E helyen tér ki az ítélet II. r. vádlott által tett „önvallomásra”. A törvényszék az ítélet 10. oldal 4. bekezdésében azon bizonyítékok között, melyekre az ítéleti tényállást alapította, feltüntette „II. r. vádlott által aláírt önvallomás”-t is, s azt az ítélet 23. oldal végétől a 25. oldal végéig elemzi is. A Be. 76. § (1) bekezdése szerint: „a bizonyítás eszközei, a tanúvallomás, a szakvélemény, a tárgyi bizonyítási eszköz, az okirat és a terhelt vallomása”. Az ítélet álláspontja szerint ezen „önvallomás” kétség kívül nem felel meg a Be. 117. §-ában szabályozott terhelti vallomásnak, azonban a Be. 118. § (3) bekezdése kimondja, hogy „a terhelt a vallomását saját kezűleg vagy más módon leírhatja, ezt az iratokhoz kell csatolni”. A törvényszék II. r. vádlott önvallomását az iratokhoz csatolta, azt a 2012. október 25-én megtartott tárgyaláson ismertette, s annak tartalmáról II. r. vádlottat megnyilatkoztatta, aki az abban foglaltakat fenntartotta. Erre tekintettel a törvényszék értelemszerűen az önvallomás tartalmát megismerte, azt a tényállás megállapításakor figyelembe vette, s csupán a szóhasználata hibás, mivel azt a bizonyítékok sorából nem „kirekesztette”, hanem azt elvetette, s II. r. vádlott nyomozás során tett vallomásait fogadta el - az önvallomásában írtakkal szemben - a tényállása alapjául (ítélet 27. oldal utolsó bekezdés).

I. r. vádlott és a védője által bejelentett felmentést, valamint II. r. vádlott védője által bejelentett részbeni felmentést célzó fellebbezéseik új tény, illetve új bizonyítékot nem jelöltek meg, azok kizárólag a törvényszék mérlegelési tevékenységét támadják, melyek megalapozott tényállás esetén eredményre nem vezethettek, ugyanis a törvényszék által mérlegelt bizonyítékoknak az ítélet részéről történő eltérő értékelése törvényileg kizárt (Be. 351. § (1) bekezdés).

Okszerűen vont következtetést a törvényszék mindkét vádlott bűnösségére, s az általuk megvalósított bűncselekményeket is törvényesen minősítette. Az e körben kifejtettekkel az ítélet maradéktalanul egyetért, míg a védelmi érveléssel nem.

Itt szükséges kitérni arra a kérdésre, hogy a vádlottakkal szemben melyik törvény - az 1978. évi IV. (elkövetéskori) vagy a 2012. évi C. (elbíráláskori törvény) - eredményez enyhébb elbírálást. Ezen kérdést az ítélet a vádlottaknál külön-külön vizsgálta, melynek eredményeként eltérően, a védőik által indítványozottakkal egyezően döntötte el. A bűncselekmények büntetési tételeinek változásából kiindulva (rablásnál 5-től 15 helyett 5-től 10 évig, rongálásnál a maximum 3 év helyett maximum 1 évig terjedő szabadságvesztés) mindkét vádlott vonatkozásában az elbíráláskori törvény alkalmazása következne. A 2012. évi C. törvény 459. §-a (6) bekezdésének b/ pontja alapján a nagyobb kár az ötszázezer-egy és ötmillió forint közötti. II. r. vádlottnál az ítélet a középértékes büntetés kiszabás igénye ellenére is a cselekményeit a 2012. évi C. törvény alapján bírálta el, elsődlegesen a feltételes szabadságra bocsátás kedvezőbb voltára figyelemmel, s ezért a rongálási cselekményét - a nagyobb kár mértékének törvényi változása miatt - büntett helyett vétségnek - 371. § (1) bekezdés (2) bekezdés a/ pont - minősítette, továbbá ezen törvénynek megfelelően hívta fel a törvényszék által egyébként helyesen minősített bűncselekmények törvényhelyét, valamint a feltételes szabadságra bocsátása lehetőségének a legkorábbi időpontját is /38. § (2) bekezdés a/ pont/.

I. r. vádlott többszörös visszaeső, mely minősége a 2012. évi C. törvény 38. § (4) bekezdés a/ pont szerint kizárja őt a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéből. I. r. vádlottnál a büntetési tétel új törvény szerinti csökkenését ellensúlyozza a középértékes büntetés kiszabása, ellenben az 1978. évi IV. törvény szerint a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéből nem kizárt, s ezen ok miatt vele szemben az ítéletkor az elkövetéskori törvényt alkalmazta.

Többségében helyesen tárta fel a törvényszék a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket, azonban az ítéletkor mindkét vádlottnál mellőzi a cselekmény elkövetése utáni szökésük, illetve elrejtőzésük súlyosítókénti értékelését, s ekként csak a személyi szabadság megsértése bünteténél vehető figyelembe a többszörös minősülés. I. r. vádlottnál további súlyosító körülmény még az is, hogy szabadulása után röviddel követte el a jelen eljárás alapját képező bűncselekményeit, míg II. r. vádlottnál helyesen az ideiglenes elbocsátás tartama alatti elkövetése súlyosító körülmény. Csekélyebb fokban bár, de a kár részbeni megtérülte a vádlottaknál enyhítő körülmény, míg ekként I. r. vádlott felbujtói minősége figyelembe nem vehető, mint ahogy II. r. vádlottnál a büntetett előéletre figyelemmel a fiatal felnőtt kora sem.

A törvényszék által kiszabott fő- és mellékbüntetések kellően differenciáltak, azok igazodnak a vádlottak személyi társadalomra veszélyességéhez, az általuk megvalósított bűncselekmények tárgyi súlyához, a bűnösségük fokához és a büntetés kiszabásánál irányadó körülményekhez, melyre tekintettel azok enyhítésére az ítéletkor alapot nem látott. II. r. vádlott tekintetében az elbíráláskori törvény alkalmazása miatt az ítéletkor a 2012. évi C. törvény megfelelő törvényhelyeit tünteti fel: a halmazatnál a 81. §-t, a fegyház fokozatnál a 37. § (3) bekezdés ad/ pontját, a közügyektől eltiltásnál a 61-62. §-okat, az elközbizásnál a 72. § (1) bekezdés a/ pontját és a vagyonelkobzásnál a 74. § (1) bekezdés a/ pontját.

A törvényszék törvényesen kötelezte a vádlottakat T7 sértett kárának megtérítésére, és az ezzel kapcsolatos illeték megfizetésére is, ezen utóbbi összecszerűségét azonban nem jelölte meg, melyet az ítéletkor az 1990. évi XCIII. törvény 42. § (1) bekezdés a/ pontja, és az 58. § (1) bekezdés c/ pontja felhívásával pótolta. II. r. vádlott a beismerő vallomással elismerte a követelést, ennek folytán mérsékelt illeték megfizetésére köteles.

A vagyonelkobzást az ítéletkor az általa megállapított összegre, míg az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megosztását annak tényleges felmerülése arányában pontosította.

A törvényszék egyéb rendelkezései törvényesek.

Az ítéletkor I. r. vádlott védőjének a benzinkúton lefoglalt lőszer további szakértői vizsgálatra irányuló bizonyítási indítványát azért utasította el, mivel az elsőfokú tárgyaláson 52. sorszám alatt a fegyverszakértő e kérdésre írásbeli szakvéleményt adott, mely a 2012. március 27-i tárgyaláson ismertetésre is került.

Az eddig kifejtettekre tekintettel az ítélőtábla a törvényszék ítéletét a Be. 372. §-ának alkalmazásával - a rendelkező részben írtak szerint - megváltoztatta, míg egyéb helyes rendelkezéseit a Be. 371. §-ának (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A vádlottak által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött idejüknek a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe történő beszámítása I. r. vádlottnál az 1978. évi IV. törvény 99. §-án, II. r. vádlottnál pedig a 2012. évi C. törvény 92. §-án, míg a fellebbezési eljárásban felmerült bűnügyi költségről szóló rendelkezés a Be. 381. §-ának (1) bekezdésén alapszik.

Debrecen, 2014. évi március hó 4. napján

Dr. Elek Margit sk. a tanács elnöke, Dr. Szabó József sk. a tanács tagja, előadó,
Dr. Diószegi Attila sk. a tanács tagja

Záradék:

A Szolnoki Törvényszék 7.B.173/2011/106. számú ítélete az ítélőtábla ítéletében írt változtatásokkal a mai napon I. r. és II. r. vádlottakkal szemben jogerőre emelkedett és végrehajtandó.

Debrecen, 2014. évi március hó 4. napján

. Elek Margit sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó.